

Forfatningens yderste Middel for at fjerne et Ministerium. Det ærede Medlem var stærk nok i sin Tanke til at se, at her var en Modsigelse tilstede; men han søgte at fjerne denne Modsigelse ved at sige, at den Finanslov, som da forelaa, var af en ganske anden Art end den, der nu foreligger. Han dvælede just ikke ved Finanslovens Indhold. Det ærede Medlem er enig med mig, antager jeg, deri, at Uenighed om visse Punkter paa Finansloven ikke i og for sig kan motivere en Afstemning mod Finansloven. Men det ærede Medlem sagde, at det var Tilblivelsesmaaden af Finansloven isjor, som gjorde, at han da fandt det rigtigst at stemme imod den, medens han iaar kan stemme for den. Det er den forskjellige Tilblivelsesmaade, og hvad er da Forskjellen? Forskjellen er den, at, medens det ærede Medlem erkjendte, at ogsaa iaar foreligger Finansloven som Resultatet af et Kompromis, hvori han siger, at hans Parti har havt en passende Del, var det Kompromis, som tilveiebragte en Finanslov isjor, udgaaet fra en forudgaaende Aftale og Overenskomst mellem forskjellige politiske Partier om visse Punkter paa Finansloven, hvorimod en saadan udtrykelig Aftale, efter hvad vi høre fra den Side — jeg er ikke indviet deri — ikke er foregaaet iaar. De ærede Medlemmer, som have ledet Finanslovens Behandling iaar, have været saa bange for at faae Skyld for at have taget Del i nogensomhelst Overenskomst om Nogetsomhelst, at de ere gaaede til ved 2den Behandling at gjøre saa yderliggaaende Bud, at de vare sikker paa derigjennem at kunne sætte Finansloven igjennem uden at træffe nogen Overenskomst. Ærede Medlemmer ville nu se, at der i Birkeligheden kun er en ganske svag Nuance af Forskiel i Behandlingsmaaden isjor og iaar. Jeg har ingenlunde taget i Betænkning, ligesaa lidt isjor som iaar, at vedfjende mig, at jeg er villig til at slutte Overenskomster indenfor rimelige Grændser, ogsaa med politiske Modstandere, og jeg ser ikke, at der er opnaaet noget som helst stort og herligt Resultat, fordi man har i dette Døielik kunnet give det et Udseende, som om den Finanslov, her foreligger, var Noget, et vist Parti i Folkethinget tvinger igjennem og paaoktrojer Thinget. Dette Udseende sætter jeg ingen Pris paa, naar vi paa den anden Side maa vide, at Prisen, for hvilken dette Sin er kjøbt, utvivlsomt er langt større, end den paa nogen Maade behøvede at være; men jeg siger, at det staar i Forbindelse med den hele politiske Opfattelse, at det gjælder om at drage denne uendelig skarpe Grændse imellem de politiske Partier, tildele Mindretallet kun Demonstrationens Rolle og derimod det kompakte Flertal det ubegrændsede Herredømme. Jeg gjentager, at derved anser jeg den parlamentariske Fordring for at være bleven til en Karrikatur, og jeg er overbevist om, at i denne Skikkelse vinder den heller ikke det danste Folks Tilslutning. Jeg skulde forøvrigt

tage meget feil af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Sørup), der som ikke det hos ham bestandig atter og atter fremkomme: „Forøvrigt mener jeg, at de Nationalliberale skulle ødelægges“ egentlig er den røde Traad, som gjør, at en Forstaaelse som den, der delvis var tilstede mellem den Side af Thinget og os isjor, er det ærede Medlem langt mere vederfingelig end en Forstaaelse mellem selve Ministeriet Estrup og den Side, hvortil det ærede Medlem hører. Om ikke egentlig dette skulde være Forklaringen af hele Gaaden, henstiller jeg. Jeg tør ikke derom sælde nogen bestemt Dom. Det ærede Medlem sluttede med at skyde sig ind under Bælgerens Dom og sige: Bælgerne have Skylden. Jeg erindrer, at det ærede Medlem engang i Efteraaet appellerede saa freidig til den Bælgerens Dom, som vi snart skulde staa overfor. Han brugte meget pikante Udtryk for at betegne den Trumf, han ventede deraf. Jeg maa altsaa antage, at det ærede Medlems Parti har sølt sig i særlig Grad sluffet i sine Forventninger om Dommens Udfald. Det skal jeg nu lade staa hen, men jeg vil kun i Almindelighed udtale, at jeg tror, at det er uberettiget at give Bælgerne Skyld for, hvad vi her foretage os. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem paa Bælgerens Dom kan bygge noget som helst Forsvar for Tændtøsen i den Politik, som han i Forening med den ærede Ordfører i den forløbne Samling er slaaet ind paa. Det vil jeg i alt Fald for mit Bedkommende være med til at værgø Bælgerne imod. Det var ikke den Tanke, der var den seirende den 3die Januar. — Paa Enkelthederne i Finansloven skal jeg ikke komme nærmere ind, da Forhandlingen jo har taget en ganske anden Vending, end da jeg forrige Gang havde Ordet.

Sørup: Jeg beklager ikke, at jeg var fraværende fra Thinget, da det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) rettede nogle Henvendelser til mig, thi efter det Referat, jeg har faaet af hans Uttringer, vilde jeg dog ikke have fundet Anledning til at dvæle udførligt derved. Jeg kan ikke forklare mig disse Uttringer anderledes, end at det ærede Medlem ikke har været saa heldig at opfatte eller høre, hvad jeg har sagt. I modsat Fald havde han ikke kunnet rette en Udtalelse til mig som den, at jeg var første Opfinder af to Programmer for et Parti, eet Program, naar det var Flertal, og et andet, naar det var Mindretal. Thi min Udtalelse gik jo ud paa at vise, at Programmet var det samme, men at dette Program netop maatte føre til, at Partiet stillede andre Krav som Flertal end som Mindretal, og jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem har indvendt Noget herimod. Det ærede Medlem tager aldeles feil, naar han tror, at jeg nogensinde er gaaet til Valg med det Program: Med Estrup, lad saa komme, hjem der vil! Et saadant Program gaar jeg aldrig paa; jeg gaar al-